

Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

- **B** **EUROPEISKA CENTRALBANKENS FÖRORDNING EU nr 1075/2013**
 av den 18 oktober 2013
om statistik över tillgångar och skulder hos finansiella bolag som ägnar sig åt
värdepapperiseringstransaktioner
 (omarbetning)
 (ECB/2013/40)
 (EUT L 297, 7.11.2013, s. 107)

Rättad genom:

- **C1** Rättelse, EUT L 319, 29.11.2013, s. 46 (2013/1075)

**EUROPEISKA CENTRALBANKENS FÖRORDNING EU nr
1075/2013**

av den 18 oktober 2013

**om statistik över tillgångar och skulder hos finansiella bolag som
ägnar sig åt värdepapperiseringstransaktioner**

(omarbetning)

(ECB/2013/40)

ECB-RÅDET HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av stadgan för Europeiska centralbankssystemet och
Europeiska centralbanken, särskilt artikel 5,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2533/98 av den 23 novem-
ber 1998 om Europeiska centralbankens insamling av statistiska upp-
gifter ⁽¹⁾, särskilt artiklarna 5.1 och 6.4,

med beaktande av Europeiska kommissionens yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Eftersom omfattande ändringar behöver göras av Europeiska cen-
tralbankens förordning (EG) nr 24/2009 av den 19 december
2008 om statistik över tillgångar och skulder hos finansiella
företag som deltar i värdepapperiseringstransaktioner
(ECB/2008/30) ⁽²⁾, bör den omarbetas, särskilt mot bakgrund av
Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 549/2013 av
den 21 maj 2013 om det europeiska national- och regionalräken-
skapssystemet i Europeiska unionen ⁽³⁾, så att den blir mer över-
siktlig.
- (2) Av artikel 2.1 i förordning (EG) nr 2533/98 framgår att Europe-
iska centralbanken (ECB), för att ECB:s rapporteringskrav i fråga
om statistiska uppgifter ska efterlevas, har rätt att med hjälp av de
nationella centralbankerna samla in statistiska uppgifter inom ra-
men för referenspopulationen av uppgiftslämnare och för vad som
krävs för att utföra Europeiska centralbankssystemets (ECBS)
uppgifter. Av artikel 2.2 a i förordning (EG) nr 2533/98 följer
att finansiella bolag som deltar i värdepapperiseringstransaktioner
(nedan kallade *FVC*) utgör en del av referenspopulationen för
uppfyllandet av ECB:s statistikrapporteringskrav, bl.a. inom om-
rådet för monetär och finansiell statistik. Enligt artikel 3 i för-
ordning (EG) nr 2533/98 ska ECB specificera den faktiska rap-
porteringspopulationen inom ramarna för referenspopulationen av
uppgiftslämnare och ECB har rätt att helt eller delvis befria sär-
skilda klasser av uppgiftslämnare från sina krav på rapportering
av statistiska uppgifter.

⁽¹⁾ EGT L 318, 27.11.1998, s. 8.

⁽²⁾ EUT L 15, 20.1.2009, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 174, 26.6.2013, s. 1.

▼B

- (3) Huvudsyftet med FVC-uppgifterna är att förse ECB med adekvat statistik över undersektorn FVC:s finansiella verksamhet i de medlemsstater som har euron som valuta (nedan kallade *euroområdet*), vilka ses som ett enda ekonomiskt område.
- (4) Mot bakgrund av de nära kopplingar som finns mellan den värdepapperiseringsverksamhet som FVC och monetära finansinstitut (MFI) bedriver, är det nödvändigt med överensstämmande, kompletterande och integrerad rapportering från FVC och MFI. Den statistiska information som lämnas enligt denna förordning måste därför betraktas tillsammans med de uppgifter som monetära finansinstitut ska lämna om värdepapperiserade lån enligt Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 1071/2013 av den 24 september 2013 om balansräkningar för monetära finansinstitut (ECB/2013/33) ⁽¹⁾.
- (5) Det integrerade rapporteringssättet för FVC och monetära finansinstitut samt de undantag som fastställs enligt denna förordning syftar till att minimera rapporteringsbördan för uppgiftslämnare och undvika överlappning vid FVC:s och monetära finansinstituts rapportering av statistiska uppgifter.
- (6) De nationella centralbankerna bör ha möjlighet att undanta FVC från rapporteringskrav som skulle innebära orimligt höga kostnader i förhållande till den statistiska fördel som de medför.
- (7) Även om de förordningar som antas av ECB enligt artikel 34.1 i stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken (nedan kallad *ECBS-stadgan*) inte medför några rättigheter eller påför några skyldigheter för de medlemsstater som inte har euron som valuta (nedan kallade *medlemsstater utanför euroområdet*), tillämpas artikel 5 i ECBS-stadgan på alla medlemsstater, såväl i som utanför euroområdet. I skäl 17 till förordning (EG) nr 2533/98 anges att artikel 5 i ECBS-stadgan, tillsammans med artikel 4.3 i fördraget om Europeiska unionen, medför en skyldighet att på nationell nivå utforma och genomföra alla de åtgärder som medlemsstaterna utanför euroområdet anser lämpliga för att kunna inhämta de statistiska uppgifter som behövs för att uppfylla ECB:s rapporteringskrav och för att i rätt tid fullborda förberedelserna på statistikområdet för att bli medlemsstater i euroområdet.
- (8) De standarder för skydd och användning av konfidentiella statistiska uppgifter som fastställs i artikel 8 i rådets förordning (EG) nr 2533/98 kommer att tillämpas.

⁽¹⁾ Se sidan 1 i detta nummer av EUT.

▼B

- (9) Enligt artikel 7.1 i förordning (EG) nr 2533/98 får ECB använda sanktioner mot sådana uppgiftslämnare som inte uppfyller de rapporteringskrav i fråga om statistiska uppgifter som framgår av ECB:s förordningar eller beslut.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Definitioner

I denna förordning avses med

1. *finansiella bolag som ägnar sig åt värdepapperiseringstransaktioner (FVC)*: ett företag som är bildat i enlighet med unionsrätt eller nationell rätt enligt

- i) avtalsrätt som en gemensam fond som förvaltas av förvaltningsbolag,
- ii) trustlagstiftning,
- iii) bolagsrätt som ett privat eller publikt aktiebolag,
- iv) varje liknande mekanism,

och vars huvudsakliga aktivitet uppfyller båda följande kriterier:

- a) Det utför, eller avser att utföra, en eller flera värdepapperiseringstransaktioner och dess struktur är avsedd att skydda företags betalningsskyldighet från upphovsmannen eller försäkrings- resp. återförsäkringsbolaget och
- b) det emitterar eller avser att emittera skuldebrev, andra skuldförbindelser, andelar i värdepapperiseringsfonder och/eller finansiella derivat (nedan kallade *finansieringsinstrument*) och/eller rättsligt eller ekonomiskt äger, eller kan äga, underliggande tillgångar för emittering av finansieringsinstrument som bjuds ut till allmänheten eller säljs på basis av privatplaceringar.

Denna definition omfattar inte

- a) monetära finansinstitut (MFI) enligt definitionen i artikel 1 i förordning (EU) nr 1071/2013 (ECB/2013/33),
- b) investeringsfonder (IF) enligt definitionen i artikel 1 i Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 1073/2013 av den 18 oktober 2013 om statistik över tillgångar och skulder hos investeringsfonder (ECB/2013/38) ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Sidan 73 i detta nummer av EUT.

▼ **B**

- c) försäkringsföretag och återförsäkringsföretag enligt definitionen i artikel 13 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) ⁽¹⁾,
- d) förvaltare av alternativa investeringsfonder som förvaltar och/eller marknadsför alternativa investeringsfonder enligt definitionen i artikel 4.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder som omfattas av direktiv 2011/61/EU enligt artikel 2 däri ⁽²⁾.
2. *värdepapperisering*: en transaktion eller ett program genom vilket man skapar en enhet som är skild från upphovsmannen eller försäkrings- eller återförsäkringsföretaget och som skapas för eller fyller syftet med transaktionen eller programmet emitterar finansieringsinstrument till investerare, och en eller flera av följande uppfylls:
- a) En tillgång eller en pool av tillgångar, eller delar därav, överförs till en enhet som är skild från upphovsmannen och som har skapats för eller fyller syftet med transaktionen eller programmet, antingen genom att överföra ägande- eller användningsrätten till dessa tillgångar från upphovsmannen eller genom sekundärt deltagande (sub-participation).
- b) Kreditrisken avseende en tillgång eller en pool av tillgångar, eller delar därav, överförs via kreditderivat, garantier eller liknande mekanismer till den som investerar i de finansieringsinstrument som emitteras av en enhet som är skild från upphovsmannen och som har skapats för eller fyller syftet med transaktionen eller programmet.
- (c) Försäkringsrisker överförs från ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag till en separat enhet som skapas för eller fyller syftet med transaktionen eller programmet, där enheten helt finansierar sin exponering mot sådana risker genom emission av finansieringsinstrument, och återbetalningsrätten för dem som investerat i finansieringsinstrumenten är efterställd i förhållande till enhetens återförsäkringsåtagande.
- När sådana finansieringsinstrument emitteras utgör de inte någon betalningsförpliktelse för upphovsmannen eller försäkrings- resp. återförsäkringsföretaget.
3. *upphovsman*: den som överlåter tillgångar eller en pool av tillgångar och/eller kreditrisken för tillgångarna eller poolen av tillgångar till värdepapperiseringsstrukturen.
4. *uppgiftslämnare*: den betydelse som framgår av artikel 1 i förordning (EG) nr 2533/98.

⁽¹⁾ EUT L 335, 17.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 174, 1.7.2011, s. 1.

▼B

5. *som har sin hemvist*: den betydelse som framgår av artikel 1 i förordning (EG) nr 2533/98. I denna förordning ska, om det inte finns någon fysisk dimension för en juridisk person, dess hemvist avgöras av det ekonomiska territorium enligt vars lagstiftning den är registrerad. Om enheten inte är registrerad, ska den juridiska hemvisten användas som kriterium, dvs. det land vars rättssystem styr upprättandet av enheten och dess fortsatta existens.
6. *berörd nationell centralbank*: den nationella centralbanken i den medlemsstat i euroområdet där ett FVC har sin hemvist.
7. *starta verksamhet*: all verksamhet som rör värdepapperisering, inbegripet förberedande åtgärder, som sträcker sig längre än att upprätta en enhet som inte beräknas inleda värdepapperiseringsverksamhet under de närmaste sex månaderna. Att starta verksamhet omfattar all verksamhet som det finansiella bolaget utför sedan värdepapperiseringsverksamheten har blivit förutsebar.

*Artikel 2***Uppgiftslämnande population**

1. Referenspopulationen av uppgiftslämnare ska utgöras av FVC som har sin hemvist i en av euroområdets medlemsstaters territorium. Referenspopulationen ska omfattas av den skyldighet som anges i artikel 3.2.
2. Den faktiska uppgiftslämnande populationen ska utgöras av referenspopulationen av uppgiftslämnare exklusive de FVC som helt har undantagits från rapporteringskraven enligt artikel 5.1 c. Den faktiska uppgiftslämnande populationen ska omfattas av rapporteringskraven enligt artikel 4 om inte annat följer av undantagen enligt artikel 5. Den faktiska uppgiftslämnande populationen ska även omfatta FVC som ska rapportera sina årsredovisningar enligt artikel 5.3 eller som är skyldiga att inkomma med ad hoc-rapportering enligt artikel 5.5.
3. Om ett FVC inte har rättskapacitet enligt den nationella lagstiftningen, ska de personer som har rättslig befogenhet att företräda företaget, eller om en sådan formell representation saknas, de personer som bär ansvaret för företagets agerande enligt den tillämpliga nationella lagstiftningen, vara ansvariga uppgiftslämnare enligt denna förordning.

*Artikel 3***Förteckning över FVC för statistiska ändamål**

1. ECB:s direktion ska upprätta och föra en förteckning över de FVC som enligt denna förordning utgör referenspopulationen av uppgiftslämnare för statistiska ändamål. FVC ska lämna de uppgifter som krävs av de nationella centralbankerna till de nationella centralbankerna i enlighet med riktlinje ECB/2007/9 av den 1 augusti 2007 om monetär statistik samt statistik över finansinstitut och finansmarknader⁽¹⁾. De nationella centralbankerna och ECB ska se till att denna förteckning och uppdaterade versioner därav hålls tillgänglig på lämpligt sätt, bl.a. på elektronisk väg, via internet eller – på begäran av berörda uppgiftslämnare – på papper.

⁽¹⁾ EUT L 341, 27.12.2007, s. 1.

▼B

2. Ett FVC ska informera berörd nationell centralbank om sin existens inom en vecka räknat från den dag då det startade sin verksamhet, oavsett huruvida det räknar med att omfattas av rapporteringskraven enligt denna förordning eller ej.

3. Om den senast tillgängliga elektroniska versionen av förteckningen enligt punkt 1 är felaktig, ska ECB emellertid inte besluta om sanktioner för uppgiftslämnare som underlåtit att på ett korrekt sätt fullgöra sin rapporteringsskyldighet i den mån som kravet enligt punkt 2 har uppfyllts och uppgiftslämnarens underlåtenhet beror på att denne i god tro utgått från den felaktiga förteckningen.

*Artikel 4***Kvartalsvisa statistikrapporteringskrav och rapporteringsregler**

1. Den faktiska uppgiftslämnande populationen ska kvartalsvis lämna uppgifter till berörd nationell centralbank om FVC:s utestående belopp, finansiella transaktioner samt av- och nedskrivningar av FVC:s tillgångar och skulder, i enlighet med bilagorna I och II.

2. De nationella centralbankerna får samla in statistiska uppgifter om de värdepapper som emitteras och innehas av FVC som behövs för att uppfylla rapporteringskraven enligt punkt 1 värdepapper för värdepapper, i den omfattning som de uppgifter som anges under punkt 1 kan härledas enligt de statistiska minimistandarder som anges i bilaga III. Utan att det påverkar de tidsramar som framgår av artikel 6, får nationella centralbanker begära in uppgifter värdepapper för värdepapper om finansiella transaktioner i skuldebrev som innehas av FVC i enlighet med ett av de tillvägagångssätt som anges i punkt 2 i del I i bilaga I i Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 1011/2012 (ECB/2012/24) ⁽¹⁾.

3. Utan att det påverkar de rapporteringsregler som fastställs i bilaga II ska FVC:s samtliga tillgångar och skulder rapporteras enligt denna förordning i enlighet med de rapporteringsregler som fastställs i relevant nationell lagstiftning som införlivar rådets direktiv 86/635/EEG av den 8 december 1986 om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut ⁽²⁾. Redovisningsreglerna i den relevanta nationella lagstiftningen som införlivar rådets fjärde direktiv 78/660/EEG av den 25 juli 1978 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om årsbokslut i vissa typer av bolag ⁽³⁾ ska vara tillämpliga för FVC som inte faller inom tillämpningsområdet för den nationella lagstiftningen som införlivar direktiv 86/635/EEG. Eventuella andra relevanta nationella eller internationella redovisningsstandarder eller redovisningsrutiner ska tillämpas för FVC som inte faller under tillämpningsområdet för den nationella lagstiftning som införlivar något av dessa direktiv.

⁽¹⁾ EUT L 305, 1.11.2012, s. 6.

⁽²⁾ EGT L 372, 31.12.1986, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 222, 14.8.1978, s. 11.

▼B

4. I de fall då instrumenten enligt punkt 3 ska rapporteras enligt marknadsvärdesprincipen kan de nationella centralbankerna undanta FVC från kravet att rapportera dessa instrument enligt marknadsvärdesprincipen om detta skulle medföra orimligt höga kostnader för företaget. I så fall ska FVC-företagen tillämpa den värdering som används för investerarrapporterna.

5. Om den nationella marknadspraxisen medför att de tillgängliga uppgifterna kan gälla vilken dag som helst under kvartalet, kan de nationella centralbankerna i stället låta uppgiftslämnarna rapportera dessa kvartalsuppgifter, under förutsättning att uppgifterna är jämförbara och att större transaktioner som har förekommit mellan detta datum och kvartalsslutet beaktas i samband med detta.

6. I stället för att tillhandahålla de uppgifter om finansiella transaktioner som avses i punkt 1 får en uppgiftslämnare, i samförstånd med den berörda nationella centralbanken, lämna justeringar för omvärderingar och andra volymförändringar som möjliggör för den nationella centralbanken att härleda finansiella transaktioner.

7. I stället för att tillhandahålla uppgifter om de avskrivningar/nedskrivningar som det hänvisas till i punkt 1 får en uppgiftslämnare, i samförstånd med den berörda nationella centralbanken, lämna andra uppgifter som gör att den nationella centralbanken kan härleda de nödvändiga uppgifterna om avskrivningar/nedskrivningar.

*Artikel 5***Undantag**

1. De nationella centralbankerna får bevilja undantag från rapporteringskraven i artikel 4 enligt följande:

- a) När det gäller lån som finansieras av MFI i euroområdet, som är uppdelade efter löptid, sektor och gäldenärernas hemvist och där MFI fortsätter att handha de värdepapperiserade lånen enligt betydelsen i förordning (EU) nr 1071/2013 (ECB/2013/33), får de nationella centralbankerna bevilja FVC undantag från att rapportera uppgifter om dessa lån. Förordning (EU) nr 1071/2013 (ECB/2013/33), innehåller bestämmelser om hur dessa uppgifter ska rapporteras.
- b) De nationella centralbankerna får bevilja FVC undantag från samtliga rapporteringskrav som anges i bilaga I, med undantag för kravet att kvartalsvis rapportera uppgifter om utestående belopp för totala tillgångar vid kvartalsslut, under förutsättning att de FVC som bidrar till de kvartalsvis aggregerade tillgångarna står för minst 95 procent av FVC:s totala tillgångar i fråga om utestående belopp i respektive medlemsstat i euroområdet. De nationella centralbankerna ska i god tid kontrollera att detta villkor uppfylls för att bevilja eller om nödvändigt återkalla ett undantag med verkan från varje kalenderårs början.
- c) I den utsträckning som de uppgifter som anges i artikel 4 går att härleda från andra statistiska, offentliga eller tillsynsrelaterade uppgiftskällor i enlighet med de statistiska minimistandarder som fastställs i bilaga III och utan att detta påverkar punkterna a och b, får de nationella centralbankerna, efter samråd med ECB, helt eller delvis undanta uppgiftslämnarna från de rapporteringskrav som anges i bilaga I.

▼B

2. Om den berörda nationella centralbanken samtycker, får FVC välja att inte utnyttja de undantag som anges under punkt 1 utan i stället fullgöra de fullständiga rapporteringsskyldigheterna enligt artikel 4.

3. FVC som har beviljats undantag enligt betydelsen i punkt 1 c ska lämna in sina årsredovisningar (om dessa inte är tillgängliga från offentliga källor) till den berörda nationella centralbanken inom sex månader efter referensperiodens utgång eller snarast möjligt efter detta, i enlighet med tillämplig nationell rättspraxis där ett FVC har sin hemvist. Den berörda nationella centralbanken ska underrätta de FVC som omfattas av denna rapporteringsskyldighet.

4. Den berörda nationella centralbanken ska återkalla det undantag som anges under punkt 1 c om uppgifterna som avser statistiska standarder och som är jämförbara med de uppgifter som föreskrivs enligt denna förordning inte i tid har tillgängliggjorts till berörd nationell centralbank under tre rapporteringsperioder i följd, oberoende av vilken skuld som kan tillskrivas det berörda FVC-företaget. FVC ska börja rapportera uppgifter enligt artikel 4 senast tre månader räknat från den dag då den berörda nationella centralbanken informerade uppgiftslämnarna om att undantaget har återkallats.

5. Utan att detta påverkar punkt 3 får de nationella centralbankerna kräva att de FVC som har beviljats undantag enligt betydelsen i punkt 1 c ska lämna ad hoc-rapportering, om detta krävs för att fullgöra de krav som fastställs i denna förordning. FVC ska rapportera de begärda uppgifterna på ad hoc-basis inom 15 arbetsdagar efter den berörda nationella centralbankens begäran.

*Artikel 6***Tidsramar**

De nationella centralbankerna ska till ECB överföra uppgifter om aggregerade kvartalsvisa tillgångar och skulder för inhemska FVC senast vid affärsdagens slut den 28:e arbetsdagen efter utgången av det kvartal som uppgifterna avser. De nationella centralbankerna ska fastställa tidsfrister för mottagandet av uppgifter från uppgiftslämnarna.

*Artikel 7***Minimistandarder och nationella rapporteringsförfaranden**

1. Uppgiftslämnarna ska följa de rapporteringskrav som gäller för dem i enlighet med minimistandarderna i bilaga III för överföring, noggrannhet, begreppsmässig överensstämmelse och revidering.

2. De nationella centralbankerna ska fastställa och genomföra de rapporteringsförfaranden som ska följas av den faktiska uppgiftslämnande populationen i enlighet med nationella krav. De nationella centralbankerna ska säkerställa att dessa arrangemang medför att de begärda statistiska uppgifterna rapporteras och att de ger möjlighet till vederbörlig kontroll av att det föreligger en begreppsmässig överensstämmelse och att minimistandarderna enligt bilaga III för överföring, noggrannhet och revidering följs.

*Artikel 8***Kontroll och obligatorisk insamling**

De nationella centralbankerna ska utöva rätten att kontrollera eller att obligatoriskt samla in de uppgifter som uppgiftslämnarna ska lämna i enlighet med denna förordning, utan att detta påverkar ECB:s rätt att själv utöva dessa rättigheter. Denna rätt ska särskilt utövas av de nationella centralbankerna då ett institut som ingår i den faktiska uppgiftslämnande populationen inte uppfyller de minimistandarder för överföring, noggrannhet, begreppsmässig överensstämmelse och revidering som anges i bilaga III.

*Artikel 9***Första rapporteringen**

1. Den första rapporteringen ska börja med de kvartalsvisa uppgifterna som avser fjärde kvartalet 2014.
2. FVC som startar verksamhet efter den 31 december 2014 ska, vid sin första uppgiftsrapportering, rapportera kvartalsvisa uppgifter som sträcker sig tillbaka till den tidpunkt då man först påbörjade värdepappersiseringsverksamhet.
3. FVC som startar verksamhet innan deras medlemsstat har infört euron efter den 31 december 2014 ska, vid sin första uppgiftsrapportering, rapportera kvartalsvisa uppgifter från den referensperiod då medlemsstaten införde euron. För den referensperiod då medlemsstaten införde euron ska FVC bara rapportera utestående belopp.

*Artikel 10***Upphävande**

1. Förordning (EG) nr 24/2009 (ECB/2008/30) ska upphöra att gälla med verkan den 1 januari 2015.
2. Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen.

*Artikel 11***Slutbestämmelse**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2015.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

▼B

BILAGA I

STATISTIKRAPPORTERINGSKRAV

▼C1

Tabell 1: Utstående belopp och transaktioner

	A. Inhemska								B. Euroområdet, andra än inhemska								C. Utlandet		D. Totalt
	Totalt	MFI	Icke-MFI - Totalt						Totalt	MFI	Icke-MFI - Totalt						Banker	Icke-banker	
			Offentlig sektor (S.13)	Andra inhemska sektorer							Offentlig sektor (S.13)	Andra inhemska sektorer							
				Totalt	Investeringsfonder, utom penningmarknadsfonder (S.124)	Andra finansförmedlare + finansiella servicebolag + koncerninterna finansinstitut och utlåningsföretag (S.125+S.126+S.127)	Varav FVC	Försäkringsföretag och pensionsinstitut (S.128+S.129)				Icke-finansiella företag (S.11)	Hushåll + hushållens ideella organisationer (S.14+S.15)	Totalt	Investeringsfonder, utom penningmarknadsfonder (S.124)	Andra finansförmedlare + finansiella servicebolag + koncerninterna finansinstitut och utlåningsföretag (S.125+S.126+S.127)			
TILLGÅNGAR																			
1 Inlåning och lånefordringar																			
upp till 1 år																			
över 1 år																			
2 Värdepapperiserade lån																			
2a MFI i euroområdet utgör upphovsman																			
upp till 1 år																			
över 1 år och upp till 5 år																			
över 5 år																			
2b offentlig sektor i euroområdet utgör upphovsman																			
2c OFI ⁽¹⁾ , investeringsfonder, utom penningmarknadsfonder och ICPF ⁽²⁾ i euroområdet utgör upphovsman																			
2d NFC ⁽³⁾ i euroområdet utgör upphovsman																			
2e upphovsman utanför euroområdet																			
3 Skuldebrev ⁽⁴⁾																			
upp till 1 år																			
över 1 år och upp till 2 år																			
över 2 år																			
4 Övriga värdepapperiserade tillgångar																			
4a varav offentlig sektor i euroområdet utgör upphovsman																			
4b varav NFC i euroområdet utgör upphovsman																			
5 Ägarandelar och aktier/andelar i investeringsfonder																			
6 Finansiella derivat																			
7 Icke-finansiella tillgångar																			
8 Övriga tillgångar																			
SKULDER																			
9 Lån och inlåning som erhållits																			
upp till 1 år																			
över 1 år																			
10 Emitterade skuldförbindelser ⁽⁴⁾																			
upp till 1 år																			
över 1 år och upp till 2 år																			
över 2 år																			
11 Kapital och reserver																			
12 Finansiella derivat																			
13 Övriga skulder																			
13a varav upplupen ränta från emitterade skuldebrev ⁽⁵⁾																			

⁽¹⁾ Andra finansinstitut utom försäkringsföretag och pensionsinstitut⁽²⁾ Försäkringsföretag och pensionsinstitut⁽³⁾ Icke-finansiella företag⁽⁴⁾ Enligt artikel 4.2 kan NCB välja att sammanställa dessa poster värdepapper för värdepapper.⁽⁵⁾ De nationella centralbankerna får bevilja ett undantag om uppgifterna kan härledas eller skattas från andra uppgiftskällor.

▼ C1**Tabell 2: Avskrivningar/nedskrivningar**

	D. Totalt
TILLGÅNGAR	
2 Värdepapperiserade lån	

BILAGA II

DEFINITIONER

DEL 1

Definitioner av instrumentkategorier

1. Denna tabell ger en detaljerad standardbeskrivning av de instrumentkategorier som de nationella centralbankerna (NCB) i enlighet med den här förordningen ska omvandla till kategorier som är tillämpliga på nationell nivå. Tabellen utgör inte någon förteckning över enskilda finansiella instrument och beskrivningarna är inte uttömmande. Definitionerna hänvisar till det europeiska national- och regionalräkenskapssystemet i unionen (nedan kallat *ENS 2010*) som fastställs genom förordning (EU) nr 549/2013.
2. För vissa instrumentkategorier krävs uppdelning efter löptid. Dessa avser ursprunglig löptid, dvs. den fasta överenskomna tid under vilken ett finansiellt instrument inte kan inlösas (t.ex. skuldebrev) eller endast kan inlösas mot någon slags straffavgift (t.ex. vissa typer av inlåning).
3. Finansiella fordringar kan åtskiljas med avseende på om de är överlåtbara eller ej. En fordran är överlåtbar om det är lätt att överföra äganderätten från en enhet till en annan genom leverans eller överlåtelse eller att avräkna den i fråga om finansiella derivat. Medan det potentiellt går att handla med alla finansiella instrument är överlåtbara instrument utformade för att handlas på en reglerad marknad eller *over-the-counter*, även om faktisk handel inte är en nödvändig förutsättning för överlåtbarhet.
4. Alla finansiella tillgångar och skulder måste rapporteras på bruttobasis, vilket innebär att finansiella tillgångar inte får rapporteras med avdrag för finansiella skulder.

Tabell A

Definitioner av instrumentkategorier av tillgångar och skulder för finansiella bolag som ägnar sig åt värdepapperiseringstransaktioner (FVC)

KATEGORIER AV TILLGÅNGAR

Kategori	Viktiga egenskaper
1. Inlåning och lånefordringar	<p>I rapporteringsordningen omfattar denna post medel som FVC ger till låntagare, och som antingen är styrkta med icke överlåtbara dokument eller inte är styrkta med dokument.</p> <p>Den omfattar</p> <ul style="list-style-type: none"> — insättningar av FVC, t.ex. inlåning över natten, inlåning med överenskommen löptid och inlåningsavtal med uppsägningstid, — lån som FVC beviljat, — fordringar enligt omvända repor mot likvidsäkerhet: motposten till kontant betalning för värdepapper som förvärvats av FVC till ett givet pris med ett bindande åtagande att återsälja samma eller motsvarande värdepapper till ett fast pris på en viss dag i framtiden, — fordringar från värdepapperslån mot likvidsäkerhet: motposten till kontant betalning för värdepapper som FVC lånat. <p>Inom ramen för denna förordning innefattar posten också innehav av utelöpande sedlar och mynt i euro och utländska valutor som allmänt används som betalningsmedel.</p>
2. Värdepapperiserade lån	<p>I rapporteringsordningen omfattar denna post lån som FVC förvärvat från upphovsmannen. Finansiella tillgångar som skapas när långivare ger lån till låntagare som antingen är styrkta med icke överlåtbara dokument eller inte är styrkta med dokument.</p>

▼B

Kategori	Viktiga egenskaper
	<p>Detta omfattar även följande:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Finansiell leasing till tredje part: finansiell leasing är ett avtal som innebär att den formelle ägaren av en tillgång (<i>leasinggivaren</i>) överlåter risker och förmåner med äganderätten till en tredje part (<i>leasingtagare</i>). I statistiksammanhang behandlas finansiell leasing som lån från leasinggivaren till leasingtagaren, som möjliggör för leasingtagaren att förvärva kapitalvaran. Finansiell leasing som beviljas av en upphovsman i egenskap av leasinggivare, ska tas upp under tillgångsposten ”värdepapperiserade lån”. Den leaseade egendomen tas upp i leasingtagarens balansräkning, inte i leasinggivarens. — Osäkra fordringar som ännu inte har blivit återbetalda eller avskrivna: med osäkra fordringar avses lån där återbetalningen är försenad eller på annat sätt bedöms som osäker. — Innehav av icke-överlåtbara värdepapper: innehav av skuldebrev som inte är överlåtbara och som inte har någon andrahandsmarknad. — Överlåtna lån: lån som <i>de facto</i> blivit överlåtbara ska tas upp under tillgångsposten ”värdepapperiserade lån” så länge det inte finns bevis på handel på andrahandsmarknaden. I övriga fall klassas de som ”skuldebrev”. — Efterställda fordringar i form av in- eller utlåning: efterställda skuldförbindelser medför en underordnad fordran på utställarinstitutet, som endast kan göras gällande sedan alla bättre ställda fordringar har tillgodosetts, vilket innebär att de får liknande egenskaper som ägarandelar. I statistiksammanhang ska efterställda fordringar följa det finansiella instrumentet, dvs. de klassificeras som antingen värdepapperiserade lån eller skuldebrev beroende på vilket instrument det gäller. Om det i statistiken anges en enda siffra för FVC-innehav av samtliga former av efterställda fordringar ska den tas upp under posten skuldebrev, eftersom efterställda fordringar oftare utgörs av skuldebrev än av lån. — Värdepapperiserade lån ska rapporteras till nominellt värde, även om de köpts från upphovsmannen till ett annat pris. Motposten till skillnaden mellan det nominella värdet och erlagt pris ska inkluderas i ”övriga skulder”. <p>Denna post omfattar värdepapperiserade lån oavsett huruvida gällande bokföringspraxis kräver att lånen tas upp i FVC:s balansräkning.</p>
3. Skuldebrev	<p>Innehav av skuldebrev, som är överlåtbara finansiella instrument som fungerar som skuldbevis, och som vanligen har en andrahandsmarknad eller kan användas för avräkning på marknaden och som inte ger innehavaren någon form av äganderätt i förhållande till utställarinstitutet.</p> <p>I posten inräknas:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Innehav av värdepapper som ger innehavaren en ovillkorlig rätt till en fast eller avtalsenlig avkastning i form av kupongbetalningar eller en bestämd fast summa på en given dag eller givna dagar eller räknat från en vid emissionen bestämd dag. — Lån som har blivit överlåtbara på en reglerad marknad, dvs. överlåtna lån, under förutsättning att det finns bevis på handel på andrahandsmarknaden, däribland förekomst av marknadsgaranter, och att det finns en återkommande notering av den finansiella tillgången, t.ex. genom skillnader i köp- och säljkurser. I andra fall klassas de som värdepapperiserade lån.

▼ B

Kategori	Viktiga egenskaper
	<p>— Efterställda fordringar i form av skuldebrev.</p> <p>Värdepapper som lånats ut mot säkerhet eller sålts med återköpsavtal ska stå kvar i den ursprungliga ägarens balansräkning (i stället för att överföras till den tillfälliga förvärvarens balansräkning) i de fall det finns ett bindande åtagande att låta lånet gå tillbaka och inte endast en option att låta det återgå. Om den tillfälliga förvärvaren säljer de mottagna värdepapperen, ska denna försäljning ses som en direkt värdepapperstransaktion och tas upp i den tillfälliga förvärvarens balansräkning som en negativ post i värdepappersportföljen.</p> <p>Denna post omfattar innehav av skuldebrev som har värdepapperiserats oavsett huruvida gällande bokföringspraxis kräver att värdepapprena tas upp i FVC:s balansräkning.</p>
4. Andra värdepapperiserade tillgångar	<p>Denna post omfattar andra värdepapperiserade tillgångar än de som omfattas av kategorierna 2 och 3, t.ex. skattefordringar och kommersiella krediter oavsett huruvida gällande bokföringspraxis kräver att tillgångarna tas upp i FVC:s balansräkning.</p>
5. Ägarandelar och aktier/andelar i investeringsfonder	<p>Finansiella tillgångar som medför äganderätt till företag eller kvasibolag. Dessa finansiella tillgångar berättigar vanligtvis innehavarna till en del av bolagens eller kvasibolagens vinster och till en andel av nettotillgångarna vid en eventuell likvidering.</p> <p>Denna post omfattar noterade och onoterade aktier, andra ägarandelar, aktier/andelar i penningmarknadsfonder samt aktier/andelar i investeringsfonder utom penningmarknadsfonder.</p> <p>Ägarandelar som lånats ut mot säkerhet eller sålts med återköpsavtal ska redovisas enligt reglerna i kategori 3 "skuldebrev".</p>
6. Finansiella derivat	<p>Finansiella derivat är finansiella instrument knutna till ett visst finansiellt instrument, ett visst index eller en viss råvara, och som gör det möjligt att handla med specifika finansiella risker på finansiella marknader.</p> <p>I posten inräknas:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Optioner. — Warrants. — Futures. — Terminer. — Swappar. — Kreditderivat. <p>Finansiella derivat ska registreras till marknadsvärde i balansräkningen på brutto-basis. Individuella derivatavtal med positivt marknadsvärde ska tas upp på tillgångssidan av balansräkningen och avtal med negativa marknadsvärden på skuldsidan.</p> <p>Brutto framtida åtaganden som följer av derivatavtal ska inte tas upp som poster i balansräkningen.</p> <p>Denna post omfattar inte finansiella derivat som enligt nationella regler inte behöver tas upp i balansräkningen.</p>

▼B

Kategori	Viktiga egenskaper
7. Icke-finansiella tillgångar (inklusive fasta tillgångar)	<p>Andra materiella och immateriella tillgångar än finansiella tillgångar. Fasta tillgångar är icke-finansiella tillgångar som används upprepat eller kontinuerligt av FVC under mer än ett år.</p> <p>Denna post omfattar bostäder, övriga byggnader och anläggningar, maskiner och inventarier, värdeföremål samt produkter som skyddas av immateriell äganderätt, som datorprogram och databaser</p>
8. Övriga tillgångar	<p>Denna post är en restpost på balansräkningens tillgångssida och definieras som tillgångar som inte kan hänföras till någon annan kategori. I posten kan inräknas:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Upplupen ränta på in- och utlåning. — Upplupen ränta på innehav av skuldebrev. — Utestående fordringar som inte hänför sig till FVC:s huvudsakliga verksamhet.

KATEGORIER AV SKULDER

Kategori	Viktiga egenskaper
9. Lån och inlåning som erhållits	<p>Belopp som FVC är skyldiga sina fordringsägare, exklusive belopp som hänför sig till emitterade överlåtbara värdepapper. Denna post omfattar:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Lån: lån som beviljats ett FVC som antingen är styrkta med icke överlåtbara dokument eller inte är styrkta med dokument. — Icke-överlåtbara skuldförbindelser som emitterats av ett FVC: icke-överlåtbara skuldförbindelser som emitterats ska i allmänhet klassificeras som ”inlåning”. Icke-överlåtbara instrument som emitterats av FVC och som i ett senare skede blir överlåtbara och kan handlas på andrahandsmarknader bör omklassificeras som ”skuldebrev”. — Repor och repa-liknande transaktioner mot likvidsäkerhet: motposten till kontanter som mottagits i utbyte mot värdepapper som sålts av FVC till ett givet pris med ett bindande åtagande att återköpa samma eller motsvarande värdepapper till ett fast pris på en viss dag i framtiden. Belopp som FVC mottagit i utbyte mot värdepapper, som överlätits till tredje man, den tillfälliga förvärvaren, ska klassificeras här om det finns ett bindande åtagande att låta transaktionen gå tillbaka och inte endast en option att låta den återgå. Detta innebär att FVC behåller alla risker och fördelar som är förbundna med de underliggande värdepapperen under transaktionen. — Likvidsäkerhet som erhållits i utbyte mot värdepapperslån: belopp som erhållits i utbyte mot värdepapper som tillfälligt överlätits till tredje man i form av värdepapperslån mot likvidsäkerhet. — Transaktioner som innebär en tillfällig överföring av guld mot likvidsäkerhet.
10. Emitterade skuldebrev	<p>Värdepapper – utom ägarandelar – som emitterats av ett FVC och som vanligen är överlåtbara och har en andrahandsmarknad, eller kan användas för avräkning på marknaden och som inte ger innehavaren någon form av äganderätt gentemot det institut som har emitterat värdepapperet. Detta omfattar bl.a. värdepapper som emitterats i form av</p> <ul style="list-style-type: none"> — säkerställda värdepapper, — kreditlänkade obligationer, — försäkringslänkade obligationer.

▼ B

Kategori	Viktiga egenskaper
11. Eget kapital och reserver	<p>I datainsamlingen redovisas här de poster som härrör från emissionen av aktiekapital i uppgiftslämnande FVC till aktieägare eller andra ägare och som för innehavaren medför äganderätt till ett FVC och vanligen rätt till en del av dess vinst och av dess egna kapital vid likvidation. Outdelade förmåner och medel som FVC avsatt för väntade framtida betalningar och åtaganden ingår också. Detta omfattar</p> <ul style="list-style-type: none"> — aktiekapital, — outdelade förmåner och medel, — specifika och allmänna avsättningar för utlåning, värdepapper och andra tillgångsslag, — andelar i värdepapperiseringsfonder.
12. Finansiella derivat	Se kategori 6.
13. Övriga skulder	<p>Denna post är en restpost på balansräkningens skuldsida och definieras som skulder som inte kan hänföras till någon annan kategori.</p> <p>I posten kan inräknas</p> <ul style="list-style-type: none"> — upplupen ränta som ska betalas på ut- och inlåning, — upplupen ränta som ska erläggas för emitterade skuldebrev, — upplupna kostnader och förutbetalda intäkter som inte hänför sig till den primära FVC-verksamheten, dvs. belopp som ska betalas till leverantörer, för skatter, löner, sociala avgifter etc., — reserver för åtaganden gentemot tredje man, t.ex. pensioner, utdelningar etc., — nettopositioner avseende utlåning av värdepapper utan likvidsäkerhet, — upplupna kostnader och förutbetalda intäkter netto som hänför sig till framtida avveckling av värdepapperstransaktioner, — motposter till värdereglering av lån, t.ex. det nominella priset minus inköpspriset. <p>Upplupen ränta som ska erläggas för emitterade skuldebrev ska redovisas i en separat ”varav”-post, om inte den berörda nationella centralbanken beviljar ett undantag för fall där uppgifterna kan härledas eller skattas från andra uppgiftskällor.</p>

DEL 2

Definitioner av sektorer

ENS 2010 ligger till grund för sektorsindelningen. Tabellen ger en detaljerad standardbeskrivning av de sektorer som de nationella centralbankerna i enlighet med denna förordning ska överföra till nationella kategorier. Motparter som befinner sig på territoriet till en av medlemsstaterna som har euron som valuta identifieras efter deras sektor i enlighet med förteckningen som ECB sammanställer för statistiska ändamål och ledningen för den statistiska klassificeringen av motparter som anges i ECB:s handbok för statistiksektorn för monetära finansinstitut och marknader (*Monetary financial institutions and markets statistics sector manual: Guidance for the statistical classification of customers*). Kreditinstitut utanför medlemsstaterna som har euron som valuta kallas *banker* i stället för MFI. På samma sätt hänför sig uttrycket *icke-MFI* bara till euroområdet. För de medlemsstater som inte har euron som valuta används termen *icke-banker*.

Tabell B

Definitioner av sektorer

Sektor	Definition
1. MFI	MFI enligt definitionen i artikel 1 i förordning (EU) nr 1071/2013 (ECB/2013/33). Denna sektor består av nationella centralbanker, kreditinstitut enligt unionsrättens definition, penningmarknadsfonder och andra finansinstitut som tar emot inlåning och/eller nära substitut för inlåning från andra enheter än MFI samt beviljar krediter eller investerar i värdepapper för egen räkning (åtminstone i ekonomisk bemärkelse) samt institut för elektroniska pengar som främst ägnar sig åt finansiell förmedling i form av utgivning av elektroniska pengar.
2. Offentlig förvaltning	Sektorn offentlig förvaltning (S.13) omfattar institutionella enheter som är icke-marknadsproducenter och vars produktion är avsedd för individuell och kollektiv konsumtion och finansierad med obligatoriska betalningar av enheter som hör till andra sektorer, samt institutionella enheter som främst ägnar sig åt omfördelning av inkomst och förmögenhet (ENS 2010, punkterna 2.111–2.113).
3. Investeringsfonder, utom penningmarknadsfonder	Investeringsfonder enligt definitionen i artikel 1 i förordning (EU) nr 1071/2013 (ECB/2013/33). Denna delsektor består av alla företag för kollektiva investeringar utom penningmarknadsfonder som investerar i finansiella och/eller icke-finansiella tillgångar, i den mån som syftet är att företa investeringar med kapital från allmänheten.
4. Andra finansförmedlare, utom försäkringsbolag och pensionsinstitut + finansiella servicebolag + koncerninterna finansinstitut och utlåningsföretag	<p>Delsektorn andra finansförmedlare, utom försäkringsbolag och pensionsinstitut (S.125) består av alla finansiella bolag och kvasibolag som främst ägnar sig åt finansiell förmedling genom att ådra sig skulder i andra former än sedlar, mynt och inlåning (eller nära substitut för inlåning) eller andelar i investeringsfonder eller i förbindelse med försäkring, pension och standardiserade garantier från institutionella enheter. FVC enligt den här förordningen omfattas av den här delsektorn (ENS 2010, punkterna 2.86–2.94).</p> <p>Delsektorn finansiella servicebolag (S.126) består av alla finansiella bolag och kvasibolag som främst ägnar sig åt verksamhet som är nära relaterad till finansiell förmedling men som inte själva är finansförmedlare. Denna delsektor omfattar också huvudkontor vars dotterbolag helt eller i huvudsak utgörs av finansiella bolag (ENS 2010, punkterna 2.95–2.97).</p> <p>Delsektorn koncerninterna finansinstitut och utlåningsföretag (S.127) omfattar alla finansiella bolag och kvasibolag som varken ägnar sig åt finansiell förmedling eller finansiell serviceverksamhet, om merparten av deras tillgångar eller skulder inte är föremål för transaktioner på öppna marknader. Denna delsektor omfattar holdingbolag som innehar en kontrollerande andel av egenkapitalet i en grupp dotterbolag och vars primära verksamhet är att vara ägare till gruppen utan att tillhandahålla några andra tjänster till de företag de har andelar i, dvs. de varken förvaltar eller leder de andra enheterna (ENS 2010, punkterna 2.98–2.99).</p>
5. Försäkringsbolag + pensionsinstitut	<p>Delsektorn försäkringsbolag (S.128) består av alla finansiella bolag och kvasibolag som främst ägnar sig åt finansiell förmedling som en följd av riskspridning, huvudsakligen i form av direkt försäkring eller återförsäkring (ENS 2010, punkterna 2.100–2.104).</p> <p>Delsektorn pensionsinstitut (S.129) består av alla finansiella bolag och kvasibolag som främst ägnar sig åt finansiell förmedling som en följd av spridning av sociala risker och de försäkrade personernas behov (social försäkring). Pensionsinstitut ger i sin egenskap av sociala försäkringssystem en inkomst efter pensionering och ofta förmåner vid dödsfall eller invaliditet (ENS 2010, punkterna 2.105–2.110).</p>

▼B

Sektor	Definition
6. Icke-finansiella bolag	Sektorn icke-finansiella bolag (S.11) består av institutionella enheter som är självständiga juridiska enheter och marknadsproducenter och vars primära verksamhet är att producera varor och icke-finansiella tjänster. Denna sektor omfattar också icke-finansiella kvasibolag (ENS 2010, punkterna 2.45–2.50).
7. Hushåll och hushållens icke-vinstdrivande organisationer	<p>Hushållssektorn (S.14) består av individer eller grupper av individer, såväl i egenskap av konsumenter som av företagare, som producerar varor samt icke-finansiella och finansiella tjänster för marknaden (marknadsproducenter), förutsatt att produktionen av varor och tjänster inte utförs av separata enheter som behandlas som kvasibolag. Här ingår också individer eller grupper av individer i egenskap av producenter av varor och icke-finansiella tjänster utslutande för egen slutlig användning. Hushållssektorn inkluderar enmansföretag och företag med delägare utan juridisk status – andra än de som behandlas som kvasibolag – som är marknadsproducenter (ENS 2010, punkterna 2.118–2.128).</p> <p>Sektorn hushållens icke-vinstdrivande organisationer (S.15) består av icke-vinstdrivande organisationer som är separata juridiska enheter, som betjänar hushåll och som är privata icke-marknadsproducenter. Deras huvudsakliga resurser är frivilliga bidrag kontant eller in natura från hushåll i deras egenskap av konsumenter, betalningar från offentliga förvaltningen och kapitalinkomst (ENS 2010, punkterna 2.129 och 2.130).</p>

DEL 3

Definition av finansiella transaktioner

Finansiella transaktioner enligt ENS 2010 definieras som nettoförvärv av finansiella tillgångar eller nettoåtagande av skulder för varje kategori av finansiellt instrument, dvs. summan av alla finansiella transaktioner som förekommer under en given rapporteringsperiod. En finansiell transaktion är ett mellanhavande mellan institutionella enheter som innebär att en finansiell tillgång och motsvarande skuld samtidigt skapas eller likvideras eller att äganderätten till en finansiell tillgång förändras eller att en skuld överlåtes. Finansiella transaktioner registreras till transaktionsvärde, dvs. värdet i nationell valuta på berörda finansiella tillgångar och/eller skulder när de upprättas, avvecklas, bytes eller överlåts mellan institutionella enheter, på basis av affärsmässiga överväganden. Avskrivningar/nedskrivningar och förändringar i värdet utgör inte finansiella transaktioner.

DEL 4

Definition av avskrivningar/nedskrivningar

Avskrivningar/nedskrivningar definieras som effekten av förändringar i värdet av på balansräkningen upptagna lån som har förorsakats av avskrivning/nedskrivning av lån. Av- och nedskrivningar som noteras när lån säljs eller överförs till tredje man ska också tas upp om de är kända. Med avskrivningar avses händelser då lånet anses utgöra en värdelös tillgång och avlägsnas från balansräkningen. Med nedskrivningar avses händelser då lånet inte anses kunna återfås fullt ut, och lånet reduceras i balansräkningen.

*BILAGA III***MINIMISTANDARDER SOM SKA TILLÄMPAS AV DEN FAKTISKA
UPPGIFTSLÄMNANDE POPULATIONEN**

Uppgiftslämnarna ska tillämpa nedanstående minimistandarder för att uppfylla Europeiska centralbankens (ECB:s) rapporteringskrav.

1. Minimistandarder för uppgiftsöverföring:

- a) Rapporteringen ska ske snabbt och inom de tidsramar som fastställs av den berörda nationella centralbanken.
- b) Statistikrapporterna ska till form och uppställning följa de tekniska rapporteringskrav som fastställts av den berörda nationella centralbanken.
- c) Kontaktpersonerna hos uppgiftslämnarna ska namnges.
- d) De tekniska specifikationerna för uppgiftsöverföringen till den berörda nationella centralbanken ska följas.

2. Minimistandarder för noggrannhet:

- a) De statistiska uppgifterna ska vara exakta. Uppgifterna ska stämma lineärt (t.ex. ska tillgångar och skulder gå jämnt ut, delsummorna ska sammanräknade stämma med totalsumman).
- b) Uppgiftslämnarna ska kunna lämna information om den utveckling som inrapporterade data visar.
- c) De statistiska uppgifterna måste vara fullständiga och får inte innehålla fortlöpande och strukturella luckor. Existerande luckor i uppgifterna bör påpekas och förklaras för den berörda nationella centralbanken, och i förekommande fall rättas till snarast möjligt.
- d) Uppgiftslämnarna ska tillämpa de enheter, de avrundningsregler och de decimaler som föreskrivits av den berörda nationella centralbanken för den tekniska överföringen av uppgifter.

3. Minimistandarder för begreppsmässig överensstämmelse:

- a) Statistiken ska överensstämma med definitioner och klassificeringar i den här förordningen.
- b) Vid avvikande definitioner och klassificeringar ska uppgiftslämnarna regelbundet följa upp och kvantifiera skillnaderna mellan använda mått och måtten enligt denna förordning.
- c) Uppgiftslämnarna ska kunna förklara brott i överförda uppgifter jämfört med uppgifterna för föregående period.

4. Minimistandarder för revidering:

De revideringsprinciper och -rutiner som fastställts av ECB och den berörda nationella centralbanken ska följas. Avvikelser från normala revideringsförfaranden ska förklaras i noter.